

Rohamosan fejlődő térinformatika és fiatal szakterület a katasztrófavédelemlnél

Hat hónapja került a vízügyi szakterület a katasztrófavédelemhez. A vízügyi és a vízvédelmi hatósági, valamint a szakhatósági feladatokat az Országos Vízügyi Hatóságtól és az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőségtől vette át a hivatásos szervezet egy kormányrendelet értelmében tavaly októberben. Ezzel a lépéssel az iparbiztonsági szakterület feladatai és jogkörei jócskán

gyarapodtak, a terület integrációja még mindig folyamatban van.

Egy másfél évtizede tartó fejlődés egyik csúcspontját jelentette a tavalyi esztendő a térinformatikai alkalmazások bevezetésében és elterjesztésében. A katasztrófavédelem különböző szakterületei a kétezres évek elejétől folyamatosan honosították meg és integrálták napi munkájukba ezt a modern számítástechnikán alapuló szemléltető eszközt, amely mára számos területen segíti a munkát, a műveletirányítástól kezdve az eszköznyilvántartáson

át egészen a különféle szakmai elemzések elkészítéséig.

Bár legnagyobb részben a vállalkozói és a szervezeti világot érinti, a magánemberek számára is tartogat fontos ismereteket az új Országos Tűzvédelmi Szabályzat. A március ötödike óta hatályos szabályozás többek között a helyiségek tűzvédelméről, a társasházak közös tereinek tűzvédelmi szempontok szerinti elrendezéséről, valamint a szabadtéri tűzujtásról is ad fontos és újszerű tudnivalókat.

Beváltotta a hozzá fűzött reményeket a katasztrófavédelem saját egészségügyi ellátórendszerként számon tartott hálózat, a Területi Egészségügyi Pszichológiai és Munkabiztonsági Ellátó Központok rendszere. Bár még nincsenek jelen minden megyében, működésük mégis sikeres, a róluk érkező visszajelzések határozottan pozitívak.

A versenyszellem fenntartásán túl az egészséges életmódot is szolgálják a különféle sportversenyek, ezek megrendezésére nagy hangsúlyt fektetnek a katasztrófavédelem hivatásos szervezetének vezetői. A hetedik országos ergométeres bajnokságon ötvennél is többen húzták az evezőt Szolnokon, az edzőtermi evezőpadokon versenyezve a virtuális kilométerek megtételében elérhető győzelemért.

Fotó: Jóri András, BM OKF

Fél éve látja el a vízügyi és a vízvédelmi hatósági jogkört a katasztrófavédelem

A vonatkozó kormányrendelet alapján 2014. szeptember tizedikén új szakterület került a katasztrófavédelem szervezetének felügyelete alá, az iparbiztonsági szakterülethez. A vízügyi, valamint a

vízvédelmi hatósági és szakhatósági feladatokat és hatásköröket vette át az Országos Vízügyi Hatóságtól és annak területi szerveitől a BM Országos

Katasztrófavédelmi

Főigazgatóság, valamint az érintett területi igazgatóságok – tizenkét megyei és a fővárosi igazgatóság. Az átadás jogutódlással történt, az elődszervezettől pedig nem csupán a jogkörök és feladatok, hanem kétszázhuszonnyolc kormánytisztviselő és százhusz közfoglalkoztatott is érkezett a katasztrófavédelem szervezetéhez. Az ügyek átvételével az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőségtől is a katasztrófavédelemhez kerültek a hatáskörök, ám ez esetben szervezeti jogutódlás nélkül. Az integráció révén az iparbiztonsági szakterület hatásköreinek száma mintegy háromszorosára nőtt a korábbi időszakhoz képest.

Az átadás-átvétel után, immár az új helyen, a vízügyi és a vízvédelmi feladatokat is az integrált hatósági munka részeként végzik a szakemberek, így ezen tevékenységek már a tervezési szakaszban is megjelennek.

Márciusban a vízügyre vonatkozó eljárási rendekkel kiegészülve újul meg a katasztrófavédelem „hatósági kódexe”, azaz az iparbiztonsági, a polgári védelmi és a tűzmelegelőzési hatósági és szakhatósági tevékenységet szabályozó főigazgatói intézkedés. A megújított dokumentum egységes szabályozást és végrehajtást, valamint az egyes eljárásokhoz kapcsolódó iratmintákat is biztosít majd az ezekkel dolgozók számára.

Az új szakterület integrációjának második kézzel fogható jele, hogy a katasztrófavédelem idei éves országos és megyei szintű (havi) ellenőrzési terveiben már szerepelnek a vízügyhöz és a vízvédelemhez kötődő, jogszabályokban előírt felügyeleti ellenőrzések is. Ezek havi tervezését a vízügyi és vízvédelmi hatáskörrel rendelkező igazgatóságok végzik, majd egyeztetik a hatáskörrel nem rendelkező katasztrófavédelmi igazgatóságokkal. Ennek egyik fontos hozadéka például az, hogy egyszerre és összehangoltan ellenőrzik az ár- és belvízi kockázati szempontból kiemelten fontos csoportba sorolt létesítményeket, köztük az árvízvédelmi fővédvonalakat. Az ellenőrzések során egyszerre és együttesen vizsgálják a vízügyi (hatósági) és a lakosságvédelmi szempontokat, az ellenőrzésben pedig a vízügyi hatáskörrel nem rendelkező katasztrófavédelmi igazgatóságok állománya is részt vesz.

Mivel a szakhatósági hatáskörök és feladatok átvétele azokat a szakembereket is érinti, akik korábban nem foglalkoztak ezzel a területtel, a katasztrófavédelem képzési rendszere is segít a minél zökkenőmentesebb átállásban: a vízügyi tematikát folyamatosan építik be a képzési anyagokba és oktatják a legfontosabb tudnivalókat az állomány érintett tagjainak.

Az átállás egyébként jelentős mennyiségű ügyet és ezzel járó többletmunkát is jelentett az elmúlt hónapokban. A két szervezettől összesen csaknem tizenhatezer folyamatban lévő eljárás és több mint nyolcezer iratfolyóméter lezárt dokumentum került a katasztrófavédelemhez. A vízügyi és vízvédelmi ügyek száma 2014 decemberéhez képest nyolcszáznegyvenötlet lett több 2015 márciusára, ez hét százalékos növekedést jelent. Március utolsó harmadában országosan összesen csaknem tizenháromezer vízügyi és vízvédelmi hatósági,

valamint szakhatósági eljárás volt folyamatban. A zökkenőmentes váltást és a hatósági ügyek folyamatosságát segítő, egy központilag koordinált ütemterv is készült, ez valamennyi érintett szervezeti egység számára meghatározta a konkrét feladatokat és határidőket. A már az átvételkor késedelmes hatósági ügyek lezárásáról az egyes vezetők külön intézkedtek.

A tavasz beköszöntével egyébként több régióban és területi szervnél is nőtt a vízi szakterülethez kötődő ügyek száma. Ennek oka pedig az, hogy jelentős számú építkezés indult, és az uniós támogatással megvalósuló beruházások engedélyezési eljárásai is időszerűvé váltak. A hivatásos katasztrófavédelmi szerv jelenleg mintegy ötszáz, kiemeltnek számító vízügyi és vízvédelmi beruházásnál jár el hatóságként, illetve szakhatóságként. Közülük kiemelten fontosak az ivóvíz minőségének javítására irányuló programok (IMJP) beruházásai.

koordinációs üléseket tart, ahol áttekintik az éppen aktuális tennivalókat. E háttér munka, amely főképp az eljárási akadályokat hivatott elhárítani e projektek útjából, azért is nagyon fontos, mert a pénzügyi támogatások mellett a szintén jelentős vízjogi engedélyezési eljárásokat is érinti. Az Európai Unió Környezeti és Energiahatékonysági Operatív Programja keretében megvalósuló beruházások számos kisebb és nagyobb településen zajlanak, és összességében több millió euróval segítik elő a hazai lakosság egészséges ivóvízzel való ellátását. A szintén nagy léptékűnek számító szennyvíztisztítási beruházások mellett a katasztrófavédelem valamennyi, a kormány által nemzetgazdasági szempontból kiemeltnek minősített beruházásnál gyakorolja vízügyi és vízvédelmi hatósági, valamint szakhatósági jogköreit.

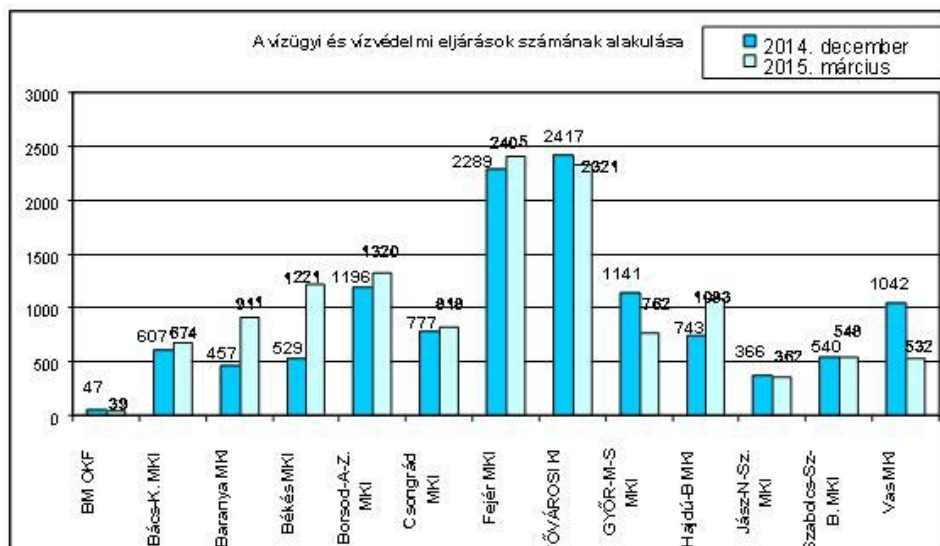
Megye	IMJP	Szennyvízhez kötődő beruházás	Egyéb kiemelt beruházás	Összesen
Baranya	14	7	1	22
Bács-Kiskun	28	7	9	44
Borsod-Abaúj-Zemplén	1	6	19	26
Békés	31	3	7	41
Csongrád	63	10	55	128
Fejér	3	9	4	16
Győr-Moson-Sopron	0	0	6	6
Hajdú-Bihar	10	12	3	25
Jász-Nagykun-Szolnok	9	0	3	12
Szabolcs-Szatmár-Bereg	19	11	13	43
Vas	0	3	9	12
Főváros	5	26	63	94
ÖSSZESEN	183	94	192	469

A kiemelt beruházások megyénkénti bontásban (2015. március)

Ezek sikerre vitele érdekében a Belügyminisztérium önkormányzati koordinációs irodája, harminc különböző szervezet, valamint az Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság rendszeres

2015. március

A vízügyi és vízvédelmi eljárások számának alakulása (2014. december-2015. március)

Átformálta a katasztrófavédelem mindennapjait a térinformatika

A világ fejlett társadalmában már szinte mindennapos a térinformatika használata, az elmúlt években e téren jelentőset lépett előre a hazai katasztrófavédelem szervezete is. A térinformatika lényege, hogy a térbeli adatokat, információkat és folyamatot vizuálisan jelenítik meg speciális programok segítségével – mindezt a jobb áttekinthetőség, a könnyebb megértés érdekében. Ma már digitális térképen valós időben követhető a tűzoltóautók mozgása, ami nagyban segíti a beavatkozásokat koordináló műveletirányítók munkáját. Máskor bonyolult adatbázisokat és elemzéseket

jelenítenek meg könnyen érthető és kezelhető grafikus felületen a

térinformatikai eszközök segítségével. Mindez lehetővé teszi a szélesebb rétegek, a nem bennfentes szakértők számára is az adatok megértését, értelmezését és használatát. A térinformatikai adatok más adatbázisokkal összekapcsolva komplex elemzések elkészítésére adnak lehetőséget, döntés-előkészítő rendszerek alakíthatók ki segítségével, mérőrendszerrel összekapcsolva pedig monitoring-rendszer kialakítására is módot ad ez a technológia.

A katasztrófavédelemnél keletkező adatok térbeli kezelése a folyamatok jobb modellezését, az operatív döntések alátámasztását szolgálja. A szervezet eddigi térinformatikai fejlesztése három fő szakaszra tagolódik: a kétezres évek első felében megindult integrációs folyamatok, a 2005-2014 közötti fejlesztések, majd a tavaly bekövetkezett szakmai áttörés alkotják az egyes lépcsőfokokat.

Első asztali térinformatikai szoftvereit a polgári védelmi elődszervezetétől örökölte a katasztrófavédelem szervezete. A kétezres évek első felének ilyen irányú fejlesztéseit az infokommunikációs hálózat kiépítése határozta meg. Ez utóbbi tette

lehetővé az addig igazgatóságokként elkülönülten használt alkalmazások integrálását országos rendszerre, valamint ezzel párhuzamosan a térinformatikai adatok szinkronizálását. A szakterület fejlesztésében körülbelül tíz évvel ezelőttre tehető az első nagyobb áttörés – ekkor kaptak a katasztrófavédelem megyei igazgatóságai térinformatikai feladatok ellátására alkalmas eszközöket: számítógépeket, kézi műholdas helymeghatározókat, valamint központi frissítésű digitális térképadatokat. Ekkorra vált egységessé a rendszer és álltak rendelkezésre a legalapvetőbb adatok. A térinformatika ezt követően a tervezést és a döntéstámogatást segítő szolgáltatásként kezdett beépülni a szervezet mindennapi életébe és működésébe. Tíz évvel ezelőtt még döntően egyes események (konkrét veszélyhelyzetek és gyakorlatok), illetve egyes objektumok térbeli ábrázolására volt igény, de már ekkor is hajtottak végre egyszerűbb elemzési feladatokat térinformatikai szoftverekkel.

A fejlesztés második lépcsőjét jelentő időszakban, 2005 és 2010 között, a Központi Térinformatikai Adattár kialakítása volt a legfontosabb feladat, ezzel párhuzamosan a térképek intranetes (belső számítógépes hálózaton történő) közzétételének lehetőségét is meg kellett teremteni. Az alkalmazott technológia változásával menet közben finomodtak és sokrétűbbé is váltak a térinformatikai elemzések, előtérbe került a feladatok társszervekkel közös megoldása, így például az erdőtüzek elleni védekezési tervek térképi mellékleteinek elkészítése. A 2010-es év katasztrófái nyomán – a borsodi árvíz és a vörösiszap-katasztrófa – hirtelen és jelentősen megnőtt a térinformatikai megoldások iránti szakmai igény. Szintén ekkor született meg egy új, online alapon működő rendszer kifejlesztésének és rendszerbe állításának az ötlete. Ennek megfelelően a 2011-ben bevezetett országos adatszolgáltatási rendszer, az online KAP-rendszer már térképes támogatást és lekérdezési lehetőséget is kínált a felhasználóknak.

Teljesen új dimenziókat nyitott a térinformatikai szakmai munkában a szakzsargonban csak EKOP 1.1.10-ként emlegetett, „A katasztrófavédelmi informatikai rendszerek döntéstámogató szerepének és biztonságának növelése” elnevezésű uniós pályázat. Az Európai Unió forrásaiból 2014-ben olyan fejlesztések valósultak meg

e projekt keretében, amelyek révén a térinformatikai eszközök a katasztrófavédelem munkatársai számára elérhetővé váltak és a szakmai munka általánosan elfogadott, szerves részévé lettek. Az EKOP-projekt eredményeként átalakult a térinformatikai rendszer egész „szövege”. Országos és megyei szinten is megújult az e technológiát kiszolgáló eszközpark (hardverek), az új gépekre pedig professzionális térinformatikai szoftvereket telepítettek. Mindez lehetővé teszi, hogy a katasztrófavédelem szabványos adatkapcsolatokon át kommunikáljon más ágazati rendszerekkel, valamint megengedi a nyílt forráskódú alkalmazások és programok használatát. Az élenjáró technológia megköveteli a folyamatosan frissülő térképi adatbázisok meglétét is. Mivel a katasztrófák egyáltalán nem veszik figyelembe az országhatárokat, ezért valamennyi, Magyarországgal szomszédos állam digitális térképi adatait integrálták a hazai térinformatikai rendszerbe. A speciális szakterületi igényeknek egyedi alkalmazások fejlesztésével tettek eleget a szakemberek. Ennek köszönhetően térinformatikai eszközökkel könnyen áttekinthető a polgári védelmi erők és eszközök nyilvántartása, nyomon követhető a veszélyes anyagok vasúti

szállítása, valamint szintén könnyen áttekinthetővé vált a katasztrófavédelmi gépjárművek nyilvántartása is.

A térinformatikai rendszerek adatai, eszközei és szolgáltatásai hatékonyan segítették több katasztrófa-helyzet védekezési munkálatainak megszervezését, támogatták a valós veszélyhelyzetek értékelését és segítették egyes gyakorlatok zökkenőmentes lebonyolítását. A térinformatika ma ugyancsak segíti a hatósági, a megelőzési, a veszélyhelyzet-kezelési és az igazgatásszervezési munkát. Kiemelten fontos elem a tűzoltóság országos műveletirányítási rendszere, ahol immár huzamosabb ideje használják a digitális térképi támogatást a napi munka során. Térinformatikai eszközök használatával végzik a tűzoltóságok és tűzoltók optimális elosztását az országban, illetve a régiókban, de a műveletirányítási tervek és az erdőtüzvédelmi tervek mellékleteinek kidolgozásánál, a veszélyes anyagok vasúti szállításánál, és általában a veszélyeztetettség és a kockázatelemzés kiszámításánál is használják már az új technológiát. A jövőben a térinformatika újabb és újabb területeken jelenik majd a katasztrófavédelem mindennapi munkája során.

Fotó: Jóri András, BM OKF

A lakosságnak is fontos megismernie az új tűzvédelmi szabályzatot

Az új Országos Tűzvédelmi Szabályzatról szóló belügyminisztériumi rendelet idén március ötödikén lépett hatályba – a megújult szabályozásból leginkább a használati szabályok érintik az állampolgárokat. A jövőben tehát az anyagok tárolására, a menekülési utak biztosítására, a központi szellőzőrendszerek karbantartására, a tűzoltó készülékek számának meghatározására kell jobban odafigyelni az embereknek mindennapi tevékenységük során. Fontos és új elemei a szabályozásnak a szabadtéri tüzek gyújtására, illetve az éghető folyadékok és gázok tárolására vonatkozó passzusok.

Az új rendszerben az általános tárolási szabályok jól elkülönülnek a robbanásveszélyes anyagokra tárolására vonatkozó előírásoktól. Pontosan meghatározza a rendelet, miként lehet lakóépületben, illetve kereskedelmi rendeltetésű épületben (valamint

ezek önálló egységeiben) propánbutángáz-palackot tárolni. Ahogy azt is lefekteti az új norma, hogy mennyit lehet tartani egy adott helyen a robbanásveszélyes osztályba tartozó anyagokból. Tiltja a gázpalackok tárolását a gépjárműtárolóban és a huzamos tartózkodásra szolgáló helyiségekben (nappali, hálószoba stb.). Többszintes, több lakásból álló épületekben lakásonként legfeljebb egy propánbutángáz-palackot tarthatnak a lakók, de ezt is kizárólag olyan épületben, amelynek tartószerkezetei igazoltan kibírják egy esetleges gázrobbanás erőhatásait.

A lakóépületek esetében az egyik legfontosabb új szabály a menekülési útvonalakra vonatkozó rész: eszerint az ilyenként szóba jöhető területeket tilos leszűkíteni. Ezen közlekedőkön – az előbbi főszabályt figyelembe véve – növényeken kívül csakis olyan dekorációk, szőnyegek, falikárpitok és egyéb, nem tárolásra szolgáló tárgyak tarthatók, amelyek az érintett fal vagy padlózat felületének legfeljebb tizenöt százalékát fedik le épületszintenként. A menekülésre számításba vett közlekedőkben, nem

füstmentes lépcsőházakban és a pincszinti helyiségekben ezen engedélyezett anyagok sem ronthatják a hő- és füstelvezetés hatékonyságát. Semmit sem szabad tárolni a tűzgátló előtérben, a füstmentes lépcsőházban és annak előtérben. Azokban a lakóépületekben, amelyek legfelső használati szintje tizennégy méternél magasabban helyezkedik el, a gyártó által meghatározott rendszerességgel, ennek hiányában legalább háromévente kell tisztítani a központi szellőzőrendszert, az elvégzett munkát pedig írásban is igazolni kell. A szellőztetőrendszer nyílásait tilos eltorlaszolni az új tűzvédelmi szabályzat szerint.

Több apró, ám annál fontosabb elemmel egészültek ki az éghető folyadékok és gázok használatának szabályai. Lakásban – ha önálló, egylakásos lakóépületről van szó – legfeljebb húsz liternyi egyes vagy kettes tűzveszélyességi fokozatú folyadék (például benzin) és robbanásveszélyes osztályú aeroszol, valamint legfeljebb hatvan liternyi hármas tűzveszélyességi fokozatú folyadék (pl. gázolaj) tárolható. Többlakásos épületnél ugyanezen anyagokból lakásonként legfeljebb tíz litert (egyes-kettes fokozatú folyadék és aeroszol), illetve legfeljebb harminc litert (hármas tűzveszélyességi fokozatú folyadék) szabad tartani. Lakóépülethez, vagy lakás céljára szolgáló épületrészhez tartozó garázsokban parkolóállásonként és tárolóhelyiségenként összesen legfeljebb öt liter üzemanyag és a háztartásban használatos éghető folyadék tárolható – természetesen a gépkocsik tankjában tárolt üzemanyagon felül. Egyéb garázsokban, gépjárműtároló helyiségekben sem éghető folyadék, sem éghető gáz nem tartható – kivéve a gépjárművek tankjában tárolt mennyiséget.

Az egy-egy területen tartandó tűzoltókészülékek számát is más elvek, és így más szabályok szerint kell kiszámolni a jövőben. Korábban ez a szóban forgó helyiség tűzveszélyességi osztályától és területétől függött. Az új tűzvédelmi szabályzat azonban már nem ismeri a tűzveszélyességi osztály fogalmát az épületek

esetében. Ezért az a megoldás született, hogy bizonyos nagyságú területen kell adott mennyiségű oltóanyagot készenlétben állnia. Vagyis most már a helyiség üzemeltetője döntheti el, hogy több kisebb, avagy kevesebb, ámde nagyobb mennyiségű oltóanyagot tartalmazó készülékkel biztosítja az előírt oltóanyagegységet.

Újdonság – és a lakosság számára talán az egyik legfontosabb eleme is a most hatályba lépett rendeletnek – a szabadtéri tüzek gyújtására és e tüzek megelőzésére vonatkozó szabályok gyűjteménye. Azért, hogy csökkenjen a szabad területen keletkezett tüzek száma, a rendelet bevezeti az irányított égetés fogalmát, és meghatározza annak részletes követelményeit. A külterületi ingatlanok tulajdonosai kötelesek a tervezett égetés előtt tíz nappal kikérni a tűzvédelmi hatóság engedélyét, ha tíz hektár egybefüggő területen szeretnének égetni. A tarló, lábon álló növényzet, avar és egyéb növényi hulladék irányított égetése során tilos a tarlót minden oldalról egyszerre felgyújtani, az égetéshez csak a tarlómaradványok használhatók fel. Tíz hektárnál nagyobb területen pedig csak szakaszosan lehet a tarlót felégetni, és csak az egyik szakasz felégetése után lehet hozzáfogni a többi résznek. A tarlóégetés során gondoskodni kell a megfelelő létszámú, tűzoltásra alkalmas kéziszerszámmal ellátott és kellően kioktatott személyzetről, továbbá egy ekével felszerelt traktort is készenlétben kell tartani a helyszínen.

Tilos a jövőben szalmát elégetéssel megsemmisíteni, illetve a lábon álló gabonátábla mellett tarlót égetni. Az égetéssel érintett szakaszokat a tűz meggyújtása előtt legalább három méter széles sávban körül kell szántani. Újdonság az előzetes vadriasztás kötelezettsége is az égetni szándékozott területen – ez az apróvadak védelmét szolgálja. A fasorok, facsoportok védelmére pedig legalább hat méter széles védősávot kell szántással kialakítani annak, aki irányított égetést kíván végrehajtani.

A belterületi ingatlanok tulajdonosai a zöldhulladékot csak akkor semmisíthetik meg égetéssel, ha ezt az adott település önkormányzata rendeletben engedélyezi. Az égetés során a tüzet itt sem szabad őrizenlenül hagyni, és veszély esetén, illetve az égetés végeztével a lángokat gondosan el kell oltani. Az égetés végeztével a helyszínt át is kell vizsgálni, az esetleges visszamaradt parázslást, izzást

meg kell szüntetni vízzel, földtakarással vagy kéziszerszámokkal.

Fotó: Jóri András BM OKF

Sokat fejlődött a katasztrófavédelem saját egészségügyi és pszichológiai hálózata

A Területi Egészségügyi Pszichológiai és Munkabiztonsági Ellátó Központok (TEPMEK) beváltották a hozzájuk fűzött reményeket. Az elmúlt évek fejlesztéseinek köszönhetően a korábbi hat helyett immár nyolc ilyen régióközpont szolgálja a katasztrófavédelem állományának egészségmegőrzését és végzi az újonnan bekerülni szándékozók alkalmassági vizsgálatát.

E hálózat létrejött, azaz 2012 előtt a rendőrség egészségügyi és pszichológiai szolgálata végezte a tűzoltók alkalmassági szűrését, és az állomány pszichológiai ellátása is a rendőrségi szakemberek feladatkörébe tartozott. Ott, ahol még nem működik katasztrófavédelmi ellátó központ, továbbra is a rendőrségi pszichológusok és orvosok látják el a katasztrófavédelem állományának sürgős ügyeit.

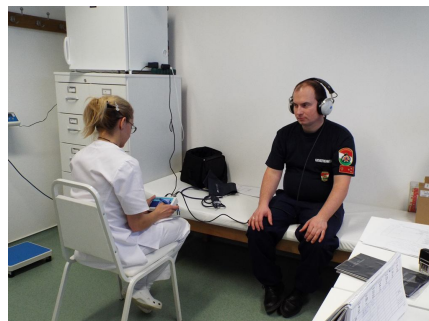
A TEPMEK-hálózat működésére vonatkozó talán legfontosabb tapasztalat az, hogy – az állomány visszajelzései alapján – érezhetően közelebb kerültek egymáshoz az ellátást nyújtók és az ellátást igénybe vevők. Az orvosoknak és a pszichológusoknak sikerült közvetlen kapcsolatot kialakítani a katasztrófavédelem hozzájuk tartozó dolgozóival. Mindez köszönhető a rendszeres szűréseknek, az ezek során megvalósuló személyes találkozásoknak, valamint a régióközpontok orvosi és pszichológiai tájékoztató munkájának. E tekintetben fontos szempont, hogy az alkalmassági vizsgálatokat a katasztrófavédelem orvosai és pszichológusai végzik, akik pontosan ismerik az állomány speciális igénybevételét, a napi munka során őket érő hatásokat, terheléseket.

A katasztrófavédelem szervezetébe bekerülni szándékozóknak nagyon szigorú pszichológiai követelményeknek kell megfelelniük. A szűrés célja, hogy olyan pszichés tulajdonságokkal rendelkező emberek kerüljenek az állományba, amely tulajdonságok megalapoznak egy hosszú távú, a

nyugdíjkorhatárig kitarító, folyamatos tanulással és

képzéssel kísért közszolgálati életpályát. Ennek megfelelően a felvétel előtti alkalmassági vizsgálatok rendkívül szigorúak, és sok esetben zárulnak alkalmatlan minősítéssel.

Az elmúlt évek tapasztalatai arra vonatkozóan is átfogó képet adnak, hogy mely betegségek fordulnak elő leggyakrabban az állomány soraiban. Ide tartoznak

a légúti fertőzések, a mozgásszervi problémák, a magas vérnyomás és az ezzel összefüggő

megbetegedések, továbbá az elhízás és az ebből fakadó problémák, valamint a különféle sérülések. A betegségek megelőzésért és az egészség megőrzéséért egészségfejlesztő felvilágosító előadásokkal is küzdenek az ellátóközpontok szakorvosai – ezeket rendszerint az állomány rendszeres továbbképzéseinek részeként tartják meg az egészségügyi szakemberek.

Pszichológiai szempontból nézve a szolgáltatást teljesítők főbb problémáit, elmondható, hogy a legtöbb esetben életvezetéssel kapcsolatos tanácsokat kérnek a szakemberektől. A lelki problémák zöme munkahelyi, illetve magánéleti okokra vezethető vissza, a pszichológusokat pedig túlnyomórészt a magánéleti krízisből adódó gondokkal keresik fel. A szakrendelésekre vezető leggyakoribb konkrét okok a családban bekövetkezett haláleset feldolgozása, a válással járó nehézségek, a betegség okozta stressz és időnként a megélhetési nehézségekből adódó problémák.

Összességében elmondható, hogy a TEPMEK-ek beváltották a hozzájuk fűzött reményeket. A központokban dolgozó szakemberek törekvése, hogy egyre több helyen biztosíthassanak orvosi és pszichológiai ellátást a katasztrófavédelemnél szolgálóknak és dolgozóknak. Az elképzelések szerint a hálózat a jövőben tovább fejlődik majd, például

bővíteni tervezik az állománnyal való közvetlen kapcsolattartás formáit is. Ugyancsak szükségessé válik a közeljövőben a működési protokoll átdolgozása, megújítása, amelyhez az elmúlt években végzett egészségügyi és pszichológiai munka tapasztalatai

adják az alapot, s amelyet a jogszabályi környezet változása, valamint az új hivatásos szolgálati törvény közeli várható megjelenése tesz indokolttá.

Fotó: Farkas-Bozsik Gábor tűzoltó százados

Ötvennyolcan ültek az evezőpadra az országos ergométeres bajnokságon

Összesen ötvennyolc versenyző állt a rajtvonalhoz, azaz ült az evezőpadra Szolnokon, a BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság VII. Országos Katasztrófavédelmi Ergométeres Bajnokságán, a szolnoki tűzoltó-parancsnokságon, március 14-én.

A virtuális kilométerek megtételéért folytatott küzdelmet a Jász-Nagykun-Szolnok Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóságot irányító *Varga Béla* tű. ezredes nyitotta meg. Szavai szerint a verseny célja az is, hogy a kollégák megismerjék egymást, kötetlen

kapcsolatokat alakítsanak ki. Szerinte a küzdelem azt igazolja, hogy a

katasztrófavédelem állományának sohasem elég a kihívásokból, mindig kell egy-egy új cél, egy-egy új akadály, amit legyőzhetnek, ha másutt nem, ezúttal a versenyteremben.

Ezt követően valóban barátságos, ám kemény küzdelem bontakozott ki a verseny helyszínéül szolgáló szolnoki hivatásos tűzoltó-parancsnokság tornacsarnokában, ahol egymást túlharsogva buzdították társaikat a versenyzők, technikai és taktikai utasítások röpködtek a levegőben. Az evezőergométeres-verseny nem csak a résztvevők izmait mozgatta meg, hanem lelkierejüket is igénybe vette. Hiszen fontos volt a jó tervezés és az időzítés, mert könnyen elbukhatott az, aki az első métereken túl nagy erőbedobással indította a rajtot.

A szolnoki versenyen kezdők és profik egyaránt indultak a harmincöt év feletti és alatti korcsoportokban is. Nők is az evezőpadra ültek, ők külön kategóriában indultak. Egyéniben ezer méter, csapatban pedig négyezer méter volt a teljesítendő táv. Az eredményhirdetésen azután mindenkinek megköszönte a lelkesedést és a biztatást *Dékány László* tű. alezredes, szolnoki tűzoltóparancsnok, aki szintén beült az ezer méteres távra evezni.

A legeredményesebb csapat Tolna megyéből érkezett, őket követte a győri hivatásos tűzoltó-parancsnokság és a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság vegyes csapata, míg a harmadik helyen a szentesi tűzoltók együttese végzett. A Fővárosi Katasztrófavédelmi Igazgatóság hölgyeiből verbuválódott női csapat különdíjban részesült. A női indulók közt is a főváros ért el szép eredményeket: *Tímár Zita* harmadik, *Nagy Beáta* pedig első lett, míg a második helyet a házigazda katasztrófavédelmi igazgatóság mindössze tizenhét éves versenyzője, *Bakó Mónika* szerezte meg.

A harmincöt év alatti kategóriában a szegedi tűzoltó-parancsnokságról érkezett *Miskolczi Balázs* léphetett a képzeletbeli dobogó harmadik fokára, a jászberényi *Salga Zsolt* lett a második, míg a szentesi tűzoltó-parancsnokság sportolója, *Bugyi Tibor* vihette el az első helyért járó díjat. A harmincöt év felettiéknél a jászberényi hivatásos tűzoltó-parancsnokság sportolója, *Lagzi-Kovács Balázs* ért el harmadik helyezést, a Kunszentmártonból érkezett *Harangozó Attila* lett a második, és a Tolna Megyei Katasztrófavédelmi Igazgatóság hadnagya, *Cselinác István* érdemesült az első helyre.

A díjazottak egy-egy értékes mezőtúri kerámiával, a Területi Tűzmegeelőzési Bizottság ajándékaival és kedves élményekkel gazdagodva térhettek haza. A rendezvényt az Országos Katasztrófavédelmi Sportegyesület és a Jász-Nagykun-

BELÜGYMINISZTERIUM
ORSZÁGOS KATASZTRÓFAVÉDELMI FŐIGAZGATÓSÁG
HÍRLEVÉL

2015. március

Szolnok Megyei Polgári Védelmi Szövetség támogatta.

Fotó: Gyöngyi Ferenc tűzoltó zászlós, Szolnok htp

Impresszum:

Kiadja: BM Országos Katasztrófavédelmi Főigazgatóság

Elérhetőség: okf.kommunikacio@katved.gov.hu

Amennyiben nem kíván több hírlevelet kapni, a leiratkozáshoz, kérjük, [kattintson ide](#).